

ΕΝΤΥΠΗ & ΟΝ ΛΙΝΕ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
της Γ' ΤΑΞΗΣ ΤΟΥ
25ου ΔΗΜ. ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΛΑΡΙΣΑΣ

Υπεύθυνοι δάσκαλοι:
Γ1: Νταλώσης Γιάννης
Γ2: Καλούδη Εύη

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΜΑΡΤΙΟΣ 2012
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 1
e-mail: tapaidia25g@gmail.com

e-μαθητές

● Λάρισα Press

Γεια σας φίλοι μας,
είμαστε μαθητές της Γ' τάξης
και μαζί με τους δασκάλους μας θα
σας ενημερώνουμε μέσα από αυτές
τις σελίδες για διάφορα θέματα.

Περιμένουμε και τη δική σας
συμμετοχή...

Είστε έτοιμοι να γνωρίσουμε και
να σώσουμε τον κόσμο μας παρέα;

ΞΕΚΙΝΑΜΕ!!!!

Συνέντευξη με το Διευθυντή
του 25ου Δημοτικού Σχολείου
Λάρισας κ. Κων/ντίνο Παπαδάκη

Μαθ.: Ποια χρονολογία κτίστηκε
το σχολείο μας;
Δ/ντής: Το σχολείο ξεκίνησε να
χτίζεται το 1994 και ολοκληρώθηκε
το 1996. Τα εγκαίνιά του έγιναν 16
Μαΐου 1996.

Μαθ.: Τι αλλαγές έχουν γίνει από
τότε;

Δ/ντής: Έχουν γίνει πολλές
αλλαγές γιατί η μελέτη του
διδακτηρίου έγινε για 14 τμήματα
αλλά μετά αυξήθηκαν.

Μαθ.: Πόσους μαθητές είχε τότε
και πόσους τώρα;

Δ/ντής: Τότε είχε 270 μαθητές και
τώρα έχει 340 μαθητές.

Μαθ.: Πόσα τμήματα
λειτούργουσαν αρχικά και πόσα
τώρα;

Δ/ντής: Αρχικά λειτούργουσαν 14
τμήματα και τώρα λειτουργούν 18!

Μαθ.: Πόσα χρόνια είστε
διευθυντής στο σχολείο μας;

Δ/ντής: Η φετινή χρονιά είναι η
6η.

Μαθ.: Στο διάστημα αυτό
ποιες αλλαγές κάνατε για να
λειτουργήσει καλύτερα το σχολείο
μας;

Δ/ντής: Δημιουργήθηκαν 4

επιπλέον αίθουσες διδασκαλίας,
μια επιπλέον αίθουσα πολλαπλών
χρήσεων, λαογραφικό μουσείο,
βιβλιοθήκη, αποθήκη αθλητικού
υλικού, αποθήκη τοποθέτησης
πτυσσόμενων καθισμάτων και
αποθήκη βιβλίων πρωτοβάθμιας
εκπαίδευσης. Εξοπλίστηκε το
σχολείο με σύγχρονο εποπτικό
υλικό και ηλεκτρονικούς
υπολογιστές.

Μαθ.: Ευχαριστούμε πολύ για
το χρόνο που διαθέσατε να μας
ενημερώσετε για το σχολείο μας!!!

Οι μαθητές του Γ2 τμήματος:
Λαμογιάννη Ραφαηλία,
Μαριάντα Κωστούλα, Δημήτρης
Μπάλας.

Το σχολείο μου
από την Κωνσταντίνα Λάλου Γ/2

Την πρώτη φορά που
συνάντησα αυτό το σχολείο
ήταν όταν πήγα στο
νηπιαγωγείο. Έχω δεθεί με
αυτό. Ονομάζεται 25ο δημοτικό
σχολείο Λάρισας και βρίσκεται
στην περιοχή Λιβαδάκι, στην
οδό 1ης Μεραρχίας αριθμός
δύο.

Μόλις μπαίνεις από την πόρτα,

αντικρίζεις ένα τεράστιο κτίριο
με τρεις ορόφους και μεγάλη
αυλή. Έχει αρκετά δέντρα και
θάμνους.

Η αυλή έχει ένα χώρο με
άσφαλο για ποδόσφαιρο και
βόλεϊ.

Όταν μπαίνεις από την
κεντρική πόρτα, δεξιά σου είναι
το κυλικείο και το υπόγειο με
την αίθουσα των υπολογιστών,
των εικαστικών, όπως επίσης
και το λαογραφικό μουσείο.
Στα αριστερά σου είναι το
γυμναστήριο. Δίπλα από το
γυμναστήριο, που μαζί είναι και
αίθουσα εκδηλώσεων, υπάρχουν
δύο αίθουσες της πέμπτης και
της έκτης τάξης. Στον α' όροφο
βρίσκονται τα γραφεία του
διευθυντή και των δασκάλων
καθώς και η Α' τάξη. Η βιβλιοθήκη
του σχολείου βρίσκεται στο β'
όροφο καθώς η Β', Γ' και Δ' τάξεις.
Στον γ' όροφο υπάρχει το τμήμα
της μουσικής, δυο τάξεις Ε' και Στ'
και μια αίθουσα ειδικής αγωγής.
Έχω δεθεί πολύ με αυτό το
σχολείο και είμαι χαρούμενη
επειδή δε χρειάστηκε να αλλάξω
χώρο από το νηπιαγωγείο στο
δημοτικό.

το χιονισμένο σχολείο μας

Σελίδα για μικρούς και μεγάλους...

Ψυχική ανθεκτικότητα

Η ψυχική ανθεκτικότητα θα μπορούσε να οριστεί ως η ικανότητα του ανθρώπου να αναγεννιέται, να επανέρχεται, να προσαρμόζεται με επιτυχία στο περιβάλλον παρά τις αντιξοότητες και να αναπτύσσει κοινωνική, ακαδημαϊκή και επαγγελματική επάρκεια παρά τις έντονες αγχογόνες καταστάσεις που διέπουν και είναι εγγενείς στο σύγχρονο κόσμο.

Nan Henderson- Mike M. Milstein/ Σχολεία που προάγουν την ψυχική ανθεκτικότητα

Η Benard(1991) χαρακτηρίζει τα ψυχολογικά ανθεκτικά παιδιά ως κοινωνικά επαρκή που διακρίνονται από δεξιότητες αναγκαίες για την προσαρμογή, όπως η ικανότητα για επίλυση προβλημάτων, η κριτική σκέψη και η δυνατότητα να αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες. Επιπρόσθετα, τα ψυχικά ανθεκτικά παιδιά θέτουν στόχους και είναι αισιόδοξα σχετικά με τις μελλοντικές εξελίξεις για τα ίδια. Έχουν ιδιαίτερα ενδιαφέροντα, είναι προσανατολισμένα προς την επίτευξη των στόχων τους, καθώς διαθέτουν τα κίνητρα για να επιτύχουν, τόσο όσον αφορά τη μάθηση όσο και τη ζωή γενικότερα.

Benard, B(1991)-Fostering resiliency in kids: Protective factors in the family school and community

Καλούδη Εύη

Ανάπτυξη πρωτοβουλίας από τους μαθητές της Γ/2 τάξης

Τη μεγαλύτερη έκπληξη δέχτηκα από τους μαθητές μου στις 31 Ιανουαρίου, ημέρα της ονομαστικής μου εορτής, όταν μπήκα στην τάξη το πρωί εκείνης

της ημέρας για να κάνω μάθημα, όπως και κάθε μέρα άλλωστε εδώ και 26 χρόνια.

Τους έβλεπα ανήσυχους μέρες πριν... μυστικά, χαχανίσματα κι όλο και κάτι τους ξέφευγε μη μπορώντας να κρατηθούν από τον ενθουσιασμό τους. Εκείνο όμως που μετράει είναι ότι βρήκαν τρόπο να συνεννοηθούν για να οργανώσουν έκπληξη-γιορτή προς τιμήν μου, αναπτύσσοντας πρωτοβουλία. Μοίρασαν αρμοδιότητες, συντόνισαν τις ενέργειές τους και κατάφεραν να πάρουν άδεια για το εγχείρημα τους εμπλέκοντας και τους γονείς τους χωρίς να πάρω είδηση για το παραμικρό (ε...περίπου). Η γιορτή έκπληξη διέθετε τα πάντα: στολισμό της τάξης με αποκριάτικα (γιορτάσαμε τις απόκριες λίγο πιο νωρίς), κουβάλησαν σε σακούλες στολές για να ντυθούν, μπουφέ με γλυκά και χυμούς, μουσική κατάλληλη για την περίπτωση, μια τούρτα κατακόκκινη με ένα κερύ (δυο πυροτεχνήματα) και λουλούδια, πολλά λουλούδια!!!!

Ακολούθησε χορός και τραγουδί! Στο τέλος της ώρας μάζεψαν με συντονισμένες κινήσεις τα πάντα και με εκπληκτική ταχύτητα τοποθέτησαν θρανία και καρέκλες στη θέση τους! Κάποιοι συνάδελφοι που πήραν είδηση τι γινόταν απόρησαν μπαίνοντας μέσα αν είχε προηγηθεί εορτασμός, μιας και τίποτα δε μαρτυρούσε για το τι είχε συμβεί πριν από μια ώρα.

Οι μαθητές μου καθισμένοι στα θρανία και με ανοιχτά βιβλία περίμεναν τον επόμενο συνάδελφο για να συνεχιστεί το πρόγραμμα της ημέρας.

Ευχαριστώ παιδιά!
Ξέρω, πίσω από εσάς κρύβονται υπέροχοι γονείς!
Όλοι μαζί μπορούμε να εργαστούμε για ένα καλύτερο αύριο!!

Καλούδη Εύη

Διάβασμα και τεμπελιά

Είναι απαραίτητο να αναθεωρήσουμε κάπως τις αντιλήψεις περί καλών μαθητών και να τις προσαρμόσουμε στο κάθε παιδί ξεχωριστά. Καλός μαθητής είναι αυτός που τα καταφέρνει στο σχολείο και στα μαθήματα, αλλά όχι σε βάρος της προσωπικής του ευτυχίας. Όταν δηλαδή υπάρχει ισορροπία ανάμεσα στις σχολικές επιδόσεις και στην ευχαρίστηση, στο παιχνίδι, στην παρέα με συνομήλικούς του, στην τεμπελιά και στο χασομέρι, απαραίτητο συστατικό, ιδιαίτερα της εφηβικής ηλικίας.

Καλός μαθητής είναι κι αυτός που οι επιδόσεις του δεν είναι πάντα οι ίδιες, αλλά μπορεί να πέφτουν όταν κάτι σοβαρό τον απασχολεί, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι ήρθε η συντέλεια του κόσμου, ούτε για τους γονείς του και, κατά συνέπεια, ούτε για τον ίδιο. Καλός μαθητής είναι κι αυτός που είναι καλός σε ορισμένα μαθήματα και σε άλλα λιγότερο. Καλός μαθητής είναι επίσης και εκείνος που παίρνει μέτριους βαθμούς και είναι ευχαριστημένος, έχει ενδιαφέροντα πράγματα που αγαπάει και προσπαθεί γι' αυτά, έστω κι εξωσχολικά.

Ίσως πρέπει να γίνουμε λίγο πιο γενναιόδωροι με τον τίτλο του καλού μαθητή και να τον διευρύνουμε. Καλός είναι μόνο ο πρώτος; Καλός μαθητής είναι μόνο ο πρώτος μαθητής ή αυτός που είναι ανάμεσα στους πρώτους;

Ίσως, όμως, να είναι προτιμότερο, για το καλό των παιδιών κυρίως, να αξιολογούμε τις σχολικές τους επιδόσεις την κάθε στιγμή (χωρίς να αλληθωρίζουμε προς το μέλλον), σύμφωνα με τις προσπάθειες που καταβάλλουν, τις δυσκολίες που αντιμετωπίζουν και τις υπόλοιπες «επιδόσεις» σε άλλους τομείς της ζωής τους.

Για να ξεπεράσουν όμως τις δυσκολίες τους, τα παιδιά χρειάζονται ανθρώπους που ενδιαφέρονται να ακούσουν και να καταλάβουν. Με τον τρόπο αυτό, μαθαίνουν να ζητούν βοήθεια όταν τη χρειάζονται και να μην εγκαταλείπουν όταν κάτι δεν πάει καλά. Χρειάζονται γονείς που καταλαβαίνουν ότι πραγματικά καλός μαθητής είναι μόνο αυτός που είναι καλά και στην υπόλοιπη ζωή του.

πηγή: vita.gr

Συντακτική ομάδα

Αγαπημένε μου...Θεέ

Αγαπημένε μου Θεούλη,

Με λένε Παναγιώτη, είμαι 9 χρονών και πάω στην Τρίτη τάξη.

Θα ήθελα να μην είχαν γίνει τόσα λάθη στη δημοκρατία γιατί τώρα κατάντησαν κάποιοι να είναι πάμπλουτοι και μερικοί να μην έχουν να φάνε.

Αυτοί που τα έχουν όλα δεν ξέρουν να εκτιμήσουν τίποτα και πετάνε τα φαγητά τους στα σκουπίδια. Οι φτωχοί όμως δεν έχουν τίποτα αντίθετα ψάχνουν φαγητό στα σκουπίδια.

Το χιόνι που όλοι μας θεωρούμε όμορφο, στους ανθρώπους οι οποίοι είναι άνεργοι και κοιμούνται στα παγκάκια είναι θάνατος γιατί δεν έχουν τίποτα από κουβέρτες και ρούχα και έτσι παγώνουν από το κρύο και πεθαίνουν.

Ακουσθηκε στην τηλεόραση ότι ένας άνθρωπος που δεν είχε σπίτι κοιμήθηκε στον κάδο και τον έλιωσε το σκουπιδιάρικο.

Γι' αυτό εμείς που έχουμε όλα μας τα πράγματα και δεν κοιμόμαστε στους δρόμους πρέπει να εκτιμούμε τα πράγματα που έχουμε και να μη χαλάμε γόμες και μολύβια γιατί δεν ξέρουμε τι μας περιμένει αύριο.

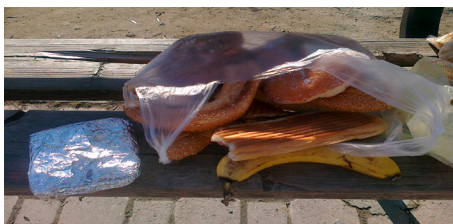
Με πολλή, πολλή αγάπη
Παναγιώτης Πιτσικούλης Γ/2

Αγαπημένε μου Θεέ,

με λένε Χριστίνα Μάνου, είμαι οχτώ χρονών και ήθελα να σου ζητήσω κάποιες χάρες. Όλα αυτά τα παιδιά που πεινάνε να τα κάνεις να χαμογελάνε, οι άνθρωποι που βρίσκονται έξω στους δρόμους να είναι καλά στην υγεία τους, τους ανθρώπους που είναι άνεργοι να έχουν φαγητό να φάνε, να μη χάνουμε το μάθημα, να αγαπάμε ο ένας τον άλλο κι όλοι μαζί να βοηθήσουμε την Ελλάδα να ξεπεράσει την οικονομική κρίση και οι οικογένειες να έχουν λεφτά και φαγητό.

Θέε μου σε αγαπώ πολύ κι εύχομαι να είσαι πάντα γερός και δυνατός.

Με αγάπη,
Χριστίνα Μάνου Γ/2

Αγαπημένε μου Θεέ,

Με λένε Ντανιέλα, κι είμαι μαθήτρια της τρίτης τάξης, είμαι εννιά χρονών και θα ήθελα να μοιραστώ μαζί σου τις σκέψεις μου.

Σήμερα δεν έχει καλό καιρό και είναι η δεύτερη φορά που στην πόλη μας χιονίζει. Ένας μεγάλος αριθμός ανθρώπων της πόλης κοιμούνται στα παγκάκια γιατί οι τράπεζες τους έχουν πάρει το σπίτι. Στα σχολεία επίσης ένας μεγάλος αριθμός παιδιών λιποθυμούν λόγω πείνας. Επίσης οι άνεργοι δεν μπορούν να πληρώσουν τα ενοίκια, την ασφάλεια και τις δόσεις τους.

Η δασκάλα μας μόλις διαπίστωσε ότι οι μισοί συμμαθητές μας πετάνε όλο το φαγητό τους χωρίς να το ανοίξουν. Νομίζω ότι εγώ μπορώ να βοηθήσω τα πεινασμένα παιδιά με λίγα λεφτά την ημέρα.

Εμείς τα παιδιά δεν πρέπει να χάνουμε τα μαθήματά μας γιατί μόνο έτσι αποκτάμε γνώσεις και μπορούμε μελλοντικά να βοηθήσουμε την πατρίδα μας.

Με πολλή αγάπη,
Ντανιέλα Κασάπι Γ/2

Αγαπημένε μου Θεέ,

με λένε Φωτεινή, είμαι εννέα χρονών και πάω τρίτη δημοτικού. Σήμερα που πήγα στο σχολείο κάναμε ένα μάθημα για τους φτωχούς. Η κυρία μας είπε πως όταν ευχόμαστε να χιονίσει, σαν σήμερα που χιονίσει, πρέπει να σκεφτόμαστε και τους φτωχούς που πεθαίνουν από το πολύ κρύο. Για αυτό θέλω να σου ζητήσω να βοηθήσεις αυτούς τους ανθρώπους. Η δασκάλα μας είπε κάτι ακόμα πολύ άσχημο. Ο φύλακας του σχολείου όταν άνοιξε τους κάδους βρήκε ένα σωρό φαγητά που είχαν πετάξει κάποια παιδιά που δεν ήθελαν να τα φάνε. Όμως κάποια άλλα παιδιά της πατρίδας μου πεινούν και λιποθυμούν. Για να βελτιωθούν όλα αυτά πρέπει εμείς τα παιδιά να μορφωθούμε και να βοηθήσουμε την πατρίδα μας.

Με αγάπη,
Φωτεινή Ζιώγα Γ/2

Αγαπημένε μου Θεέ,

Με λένε Βαρβάρα, είμαι εννέα χρονών και πάω Τρίτη τάξη. Σήμερα δεν έχει καλό καιρό και είναι η δεύτερη φορά που χιονίζει στην

πόλη μας. Θα ήθελα σε παρακαλώ να μου κάνεις μερικές χάρες: Θα ήθελα οι άνθρωποι να έχουν δουλειά, να έχουν σπίτι να μένουν κι επίσης να έχουν ρούχα και φαγητό. Θα ήθελα πολύ να κάνω κι εγώ κάτι. Ελπίζω να κάνεις κι εσύ κάτι γι αυτό.

Με πολλή αγάπη,
Βαρβάρα Θωμά Γ/2

Αγαπημένε μου Θεέ,

Με λένε Γιώργο και πηγαίνω Τρίτη δημοτικού. Τώρα που στη Λάρισα χιόνισε σκέφτηκα αυτούς τους ανθρώπους στην Αθήνα που πεινάνε, δεν έχουν δουλειά και πεθαίνουν από το κρύο. Θέλω σε παρακαλώ να κάνεις κάτι γι' αυτό γιατί οι άνθρωποι πεθαίνουν και η Ελλάδα χάνει πληθυσμό.

Θέλω επίσης να χιονίζει αλλά να μην χάνουμε μαθήματα γιατί δε θα μορφωθούμε. Επίσης θέλω στην Αθήνα, στα σχολεία τα παιδιά να έχουν φαγητό για να μη λιποθυμούν. Μετά θέλω αυτά που έχουμε ούτε να τα χαλάμε ούτε να τα πετάμε. Για να ξυπνήσει η Ελλάδα πρέπει να γίνουμε όλοι μια γροθιά.

Με αγάπη,
Γιώργος Χειμαριώτης Γ/2

Αγαπημένε μου Θεέ,

με λένε Ευάγγελο κι είμαι εννέα χρονών. Πηγαίνω στην τρίτη δημοτικού κι είμαι ο μικρότερος της οικογένειάς μου. Γλυκέ μου Θεέ, θέλω την επόμενη ημέρα να έχει πάλι λεφτά όλος ο κόσμος. Θέλω όλοι να έχουμε φαγητό. Να έχουμε σπίτι. Τα παιδιά θέλω να μη λιποθυμούν. Θέλω όλα να πηγαίνουν καλά.

Τώρα θέλω να μιλήσω για εμένα. Δε θέλω να μαλώνουν οι οικογένειες. Δεν έχω κάτι άλλο να σου πω γι' αυτό σε χαιρετώ.

Με αγάπη,
Ευάγγελος Μητακίδης Γ/2

φιλιαναγνωσία

ΤΟ ΣΕΝΤΟΥΚΙ ΜΕ ΤΙΣ ΠΕΝΤΕ ΚΛΕΙΔΑΡΙΕΣ

Συγγραφέας : Ευγένιος Τριβιζάς
Εικονογράφηση : Ελευθερίου Βαγγέλης
Εκδόσεις : Κέδρος

Στον πύργο του ο Λόρδος Εδουάρδος Φιλμπούσερ ενώ κάπνιζε το πούρο του, φώναζε τον μπάτλερ του Σάιμον. Του είπε ότι θα πάει να κυνηγήσει τίγρεις στις Ινδίες και επειδή φοβήθηκε να μην πεθάνει του είπε να φτιάξει τη διαθήκη του.

Το θησαυρό του τον άφησε σε έναν ξένο που το όνομά του το βρήκε στον τηλεφωνικό κατάλογο, στον Τιμόθεο Πεπέριμιτι κουρδιστή πιάνων.

Ο Σάιμον θύμωσε πολύ, που το αφεντικό του δεν του άφησε τίποτα. Μόλις ο Τιμόθεος έμαθε για το θησαυρό ρώτησε τον δικηγόρο του τι να κάνει και αυτός του είπε να ανοίξει τα γράμματα στις 12 το βράδυ. Έμαθε ότι ο θησαυρός βρισκόταν στη Σάμο στο ελληνικό νησί. Έτσι ξεκίνησε και όταν έφτασε βρήκε ένα σεντούκι με πέντε κλειδαριές, Πίσω από το σεντούκι ήταν ένα κουτί με πέντε φακέλους που έκρυβαν τα κλειδιά. Για να βρει τα κλειδιά έπρεπε να ταξιδέψει σε πέντε χώρες. Ξεκίνησε το ταξίδι πήγε σε τέσσερις χώρες βρήκε τα κλειδιά, αλλά τον ακολούθησε ο Μπάτλερ και τον χτύπησε, μετά από μεγάλη περιπέτεια γύρισε πίσω χωρίς το πέμπτο κλειδί. Εκεί που έπαιζε πιάνο το βρήκε μέσα σε μια νότα και γύρισε πίσω στη Σάμο με τα πέντε κλειδιά για να βρει το θησαυρό. Εκεί όμως τον περίμενε ο Μπάτλερ και ο λόρδος που δεν είχε πεθάνει.

Τι έκρυβε ο θησαυρός άραγε; Ποιος θα τον πάρει τελικά;

Ραφαηλία Λαμογιάννη Γ/2

ΜΙΑ ΤΡΕΛΗ ΠΟΝΤΙΚΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

Συγγραφείς : Ζωή Σκαλίδη και Φωτεινή Τσάμπρα
Εικονογράφηση : Ελευθερία Κουσιάκη
Εκδόσεις : Στρατής

Μια παράξενη οικογένεια ζει σ'έναν ξεχασμένο σκουπιδότοπο. Δεκαοκτώ τρελά ποντίκια (μαριονέτες) με διαφορετικό χαρακτήρα

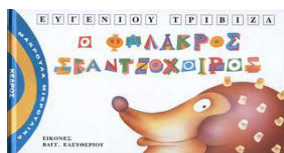
το καθένα, ξεφυτρώνουν από παντού, παίζουν, τραγουδούν, τρώνε, ερωτεύονται και ονειρεύονται. Τα όνειρα των ποντικών που τα φωτίζει η πανσέληνος και τα συνοδεύει υπέροχη μουσική, κάνουν μικρούς και μεγάλους να ονειρεύονται...

Αθανασία Ζιάγγα Γ/1

Ο ΦΑΛΑΚΡΟΣ ΣΚΑΝΤΖΟΧΟΙΡΟΣ

Συγγραφέας: Ευγένιος Τριβιζάς
Εικονογράφηση Βαγγέλης Ελευθερίου
Εκδόσεις: Κέδρος

Μια φορά και έναν καιρό σε ένα δάσος ζούσε ο Ερμόλαος, ένας σπουδαίος Σκαντζόχοιρος. Κάθε χειμώνα για να γλιτώνει από το κρύο, το χαλάζι και το σχολείο έπεφτε σε χειμερινή νάρκη. Έτσι και τώρα ήρθε η ώρα να φορέσει τις πιτζάμες του, τις μάλλινες κάλτσες και να καληνυχτίσει τους φίλους του. Ρούφηξε ένα φρέσκο θρεπτικό αυγό για να μην περάσει το χειμώνα με άδειο στομάχι.

Στρώνει λοιπόν το κρεβάτι του με φύλλα φθινοπωρινά, ξαπλώνει, χαμουριέται, στριφογυρίζει και σε λίγο ροχαλίζει. Δεν πρόλαβε να κοιμηθεί εμφανίζονται δυο Κένταυροι με βέλη και στοχεύουν σε διάφορα φρούτα. Όταν όμως μένουν από βέλη τους ήρθε μια λύση έξυπνη και κλέβουνε λίγα αγκάθια από τον Ερμόλαο.

Μετά ξαφνικά εμφανίζονται και η Μινινί κι η Μινονό με μεταξένια κιμονό, παίρνουν κι αυτές δύο αγκάθια η κάθε μια και στολίζουνε τα μαλλιά. Δεν έφτανε αυτό καταφτάνει και ο φακίρης με την γιαγιά και παίρνουν κι αυτοί αγκάθια.

Ο φακίρης τα στρώνει στο στρώμα του και η γιαγιά τα χρησιμοποιεί για να πλέξει.

Τότε ξαφνικά χτυπάει το ξυπνητήρι του Ερμόλαου γιατί ήρθε το καλοκαίρι.

Νιώθοντας κάποιο κενό στην πλάτη κοιτάζει στον καθρέφτη και τι να δει!!! Το είδωλο του φαλακρό. Χίλια δάκρυα πικρά έριξε. Πώς θα εμφανιστεί τώρα έτσι; Θα υπάρξει άραγε κάποιος να τον βοηθήσει να ξεπεράσει το πρόβλημά του;

Καραγιάννης Δημήτρης Γ/1

ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΟΥ ΙΣΙΔΩΡΟΥ

Συγγραφέας : Αμάντα Μιχαλοπούλου
Εικονογράφηση : Σοφία Τουλιάτου
Εκδόσεις : Πατάκη

Ο Ισιδωρος είναι πολύ λυπημένος γιατί φέτος δε θα πάει διακοπές λόγω της οικονομικής κρίσης. Ο φίλος του ο ναυαγός του δίνει μια ιδέα. Τι θα συμβεί άραγε και ποια θα είναι η ιδέα του ναυαγού;

Φωτεινή Ζιάγγα Γ/2

ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΑΚΙ ΠΟΥ ΔΕ ΜΠΟΡΟΥΣΕ ΝΑ ΞΥΠΝΗΣΕΙ

Συγγραφέας : Σιδέρης Σπύρος
Εικονογράφηση : Βαρβαρούση Λήδα
Εκδόσεις : Μίνωας

Ο Ήλιος είχε θυμώσει με το Φεγγαράκι γιατί δεν μπορούσε να ξυπνήσει.

Το Φεγγάρι πήγε στη φίλη του τη Μυρτίνη και της είπε το πρόβλημά του. Τότε η Μυρτίνη δέχθηκε να το βοηθήσει.

Όταν το επόμενο πρωινό την φώναξε η μαμά της για πρωινό ρώτησε την μαμά της: «Μαμά πώς ξυπνάς το πρωί;» Η μαμά της, της είπε πως ξυπνά με ξυπνητήρι. Η Μυρτίνη ρώτησε πού θα το έβρισκε. Τι συμβουλή έδωσε η μητέρα στη Μυρτίνη; Τι αποφάσισε να κάνει εκείνη; Η συνέχεια στο βιβλίο...

Δανάη Σιώζιου-Κώνστα Γ/1

ΣΕ ΕΝΑ ΠΕΛΑΓΟ ΑΝΟΙΧΤΟ ΤΑ ΔΥΟ ΚΟΚΟΡΙΑ

Συγγραφέας : Φιλομήλα Βακάλη
Εικονογράφος : Θόδωρος Συρογιαννόπουλος
Εκδόσεις : Πατάκης

Πριν από πολλά χρόνια σε ένα κοτέτσι υπήρχε ανταγωνισμός για το ποιος θα γίνει αρχηγός. Την λύση έδωσε η Ντου-Ντου η σοφή κότα που έγινε αρχηγός. Όταν ψόφησε οι διαμάχες ξανάρχισαν.

Δέσποινα Δημουλά Γ/1

φιλιαναγνωσία

ΨΑΡΟΣΟΥΠΑ

Συγγραφέας : Γιώργος Λεμπτήσης
Εικονογράφηση : Ράλλης Φραγκίσκος
Εκδόσεις : Ψυχογιός

Ήταν ένα πολύ ζεστό καλοκαίρι στην Μήλο. Ο κύριος Θεόβραστος Κάκτος ήταν ο ιδιοκτήτης μιας ταβέρνας στον όρμο "Φατούρο" που είχε κηρυχθεί προστατευόμενος. Η ταβέρνα του δεν είχε κόσμο και όταν πληροφορήθηκε ότι θα γίνει στην Μήλο το συνέδριο για την υπερθέρμανση του πλανήτη κατέστρωσε ένα πονηρό σχέδιο. Ο κύριος Θεόβραστος Κάκτος και οι βοηθοί του σκέφτηκαν να προσφέρουν στους ανθρώπους που θα ερχόταν για το συνέδριο, ψαρόσουπα. Όμως θα έπρεπε, να φτιάξουν πολύ μεγάλες ποσότητες, πράγμα το οποίο ήταν πολύ δύσκολο. Σκέφτηκαν, λοιπόν, να φτιάξουν την ψαρόσουπα μέσα στην θάλασσα. Έτσι έβαλαν ένα βράχο στον όρμο και παγίδεψαν τα ψάρια. Στην συνέχεια, έβρισαν στην θάλασσα λαχανικά, πιπέρι και αλάτι και άρχισαν το μαγείρεμα. Τι θα απογίνουν τώρα τα ψάρια; Θα σωθούν από την υπερβολική θερμοκρασία της ψαρόσουπας;

Δημήτρης Μπάλλας Γ/2

Ο ΙΣΙΔΩΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΝΑΥΑΓΟΣ

Συγγραφέας : Μιχαλοπούλου Αμάντα
Εικονογράφος : Τουλιάτου Σοφία
Εκδόσεις : Πατάκης

Ο Ισιδωρος είναι ένα εννιάχρονο αγόρι που βαριέται. Μια μέρα αποφασίζει να γράψει σε ένα ναυαγό που πρέπει κι εκείνος να βαριέται επίσης. Βάζει το γράμμα του σ' ένα μπουκάλι πορτοκαλάδας και το δίνει στον πατέρα του, να το ρίξει στη θάλασσα. Και αναπάντεχα έρχεται απάντηση! Έτσι, αρχίζει η αλληλογραφία του Ισιδωρου με το ναυαγό, η πιο μυστηριώδης περιπέτεια της ζωής του. Μα ποιος είναι τελικά αυτός ο ναυαγός και πού έχει ναυαγήσει;

Έφη Δρογγούδη Γ/1

Καλλιτεχνική δημιουργία .. μια άλλη διάσταση της φιλιαναγνωσίας.

Ο Ισιδωρος και ο ναυαγός-κατασκευές

Μαριάντα Κωστούλα Γ/2

Παπαχρηστούδης Γιώργ.-Μάριος Γ/2

Παπαμαργαρίτης Δημήτρης Γ/2

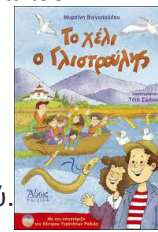
Θωμά Βαρβάρα Γ/2

Λαμογιάννη Ραφαηλία Γ/2

ΤΟ ΧΕΛΙ Ο ΓΛΙΣΤΡΟΥΛΗΣ

Συγγραφέας : Μυρσίνη Βιγγοπούλου
Εικονογράφηση : Τέτη Σώλου
Εκδόσεις : Άθως

Θα σας περιγράψω ένα από τα αγαπημένα βιβλία που έχω διαβάσει και μου αρέσει πολύ. Εξακολουθώ να το διαβάζω με όλη μου την καρδιά. Το χέλι ο Γλιστρούλης και η αδερφή του η Κρυσταλλένια μας προσκαλούν να γνωρίσουμε τα μυστικά της λιμνοθάλασσας μέσα από τις περιπέτειες τους.

Ας ακολουθήσουμε το μακρύ τους ταξίδι από τη θάλασσα των Σαργασών στον Ατλαντικό ωκεανό ως τον κόλπο του Αμβρακικού, στην όμορφη Πρέβεζα.

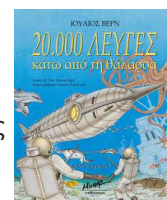
Ψάρια και πουλιά, παιχνιδίζοντας και τραγουδώντας, μας μαθαίνουν τα μυστικά της φύσης και μας ξεναγούν στις ομορφιές του Υγροτόπου της Ροδιάς!

Σας το προτείνω γιατί μας δείχνει πως πρέπει να ήμαστε υπάκουα παιδιά και να μην ήμαστε περιέργοι!!!!

Δήμητρα Αραπογιάννη Γ/1

20.000 λεύγες κάτω από τη θάλασσα

Συγγραφέας : Ιούλιος Βέρν
Εικονογράφος : Παλάντσας Σταύρος
Εκδόσεις : Μίνωας

Ο καθηγητής Άροναξ, ο πιστός του υπηρέτης Σύμβουλος και ο Καναδός φαλινοθήρας Νεντ Λαντ παίρνουν μέρος σε μια αποστολή για να αιχμαλωτίσουν κάτι που υποθέτουν ότι είναι μια τεράστια φάλαινα. Σύντομα, μαθαίνουν ότι αυτό που έψαχναν δεν είναι κάποιο πλάσμα, αλλά ένα εκπληκτικό υποβρύχιο. Κυβερνήτης του είναι ο πλοίαρχος Νέμο, ένας μυστηριώδης άντρας, που μαζί του μοιραστούν μια περιπετειώδη περιπλάνηση, ταξιδεύοντας 20000 λεύγες κάτω από τη θάλασσα, στο θαυμαστό κόσμο του βυθού.

Έφη Δρογγούδη Γ/1

Θα σου πω μια ιστορία...

Ο ΧΙΟΝΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ

Ο Τουρτούρι ο Χιονάνθρωπος, περιμένει μόνος στη πλατεία και αναρωτιέται αν θα έρθουν τα παιδιά ξανά να παίξουν και αν το κορίτσι τον ξαναφιλήσει. Ξαφνικά ακούει γέλια και φωνές.

Μαριάννα: Γεια σου Τουρτούρι!

Τουρτούρι: Γεια σας παιδιά!

Φανούλης: Τι κάνεις; Πώς πέρασες το βράδυ;

Τουρτούρι: Καλά! Κρύωνα και σας περιμένα! Φοβόμουν ότι θα έλιωνα και δεν θα σας ξανάβλεπα!

Μαριάννα: Μα αφού σου υποσχέθηκαμε πως θα 'ρθουμε!

Θανούλης: Σταμάτησε να χιονίζει!

Φοβάμαι πως θ' αρχίσεις να λιώνεις!

Μαριάννα: Ο Τουρτούρι δε θα λιώσει ποτέ! Θα κάνω τα πάντα για να τον κρατήσω ζωντανό! (Σκύβει και του δίνει ένα φιλί στο μάγουλο).

Τουρτούρι: Σ' ευχαριστώ πολύ Μαριάννα!

Από μακριά βλέπουν να 'ρχεται πάνω στα ξυλοπόδαρά του ένας περίεργος άνθρωπος. Ήταν αδύνατος, με μακριά κατσαρά μαλλιά, φορούσε ψηλό καπέλο, τα ρούχα του ήταν παράξενα και στα χέρια του ανεβοκατέβαζε πολύχρωμες μπάλες. Φαινόταν σαν μάγος.

Μάγος: Γεια σας παιδιά! Γεια σου Χιονάνθρωπε!

Μαριάννα: Γεια σας κύριε! Πώς σας λένε;

Μάγος: Με λένε Ναπολέων! Κάνω μαγικά! Φέρνω τη χαρά στα μικρά παιδιά και όταν κάνετε μια ευχή και το θέλετε πολύ, εγώ θα την κάνω αληθινή!

Μαριάννα: Τι μαγικά ξέρεις να κάνεις;

Μάγος: Θα σας δείξω τώρα!

Ο Ναπολέων ο μάγος άρχισε να βγάζει μαντήλια από το στόμα του, λαγούς από το καπέλο του, εξαφάνιζε διάφορα πράγματα και τα φανέρωνε μετά.

Τουρτούρι: Είσαι πολύ σπουδαίος! Μπράβο!

Μαριάννα: Θα σου ζητήσω μια μεγάλη χάρη!

Μάγος: Πες μου και θα σου την κάνω!

Μαριάννα: Θέλω να παγώσεις τον Τουρτούρι το φίλο μου, για να μη λιώσει ποτέ!

Ο Μάγος, βοήθησε τα παιδιά να μεταφέρουν τον Τουρτούρι στο σπίτι

τους και τον έβαλαν στην αυλή. Από τότε ο Τουρτούρι έμεινε στην αυλή των παιδιών σαν άγαλμα από πάγο.

Μαριάννα: Είσαι ευχαριστημένος Τουρτούρι;

Τουρτούρι: Πάρα πολύ! Σας ευχαριστώ παιδιά για ότι κάνατε για μένα!

Έσκυψε το κεφάλι του και ένα δάκρυ κύλισε στα παγωμένα του μάτια.

Γιώργ.- Μάριος Παπαχρηστούδης Γ/2

Η ΛΑΜΠΡΗ ΚΙ Η ΠΕΤΑΛΟΥΔΑ

Μία φορά κι έναν καιρό, ήταν μία πασχαλίτσα που την λέγανε Λαμπρή. Η Λαμπρή έμενε σε ένα δάσος μακρινό, ανάμεσα στα λουλούδια και τα δέντρα.

Εκτός από πασχαλίτσα θα ήθελε να είναι και ένας μικρός κομψός μάντης. Όμως κάθε φορά που προσπαθούσε να πιιάσει κουβέντα με ένα άλλο έντομο ξυπνούσε. Ξυπνώντας κάθε πρωί, έπλενε τα μούτρα της με μία δροσοσταλίδα. Η Λαμπρή πέταξε μακριά, ώσπου είδε μία πεταλούδα. Η Λαμπρή κοιτούσε την πεταλούδα, μέχρι που χάθηκε. Σε λίγο άρχισε να βρέχει. Η Λαμπρή βρήκε καταφύγιο σε μία καμπανούλα και μετά από λίγο αναρωτήθηκε αν θα την ξανάβλεπε.

Την επόμενη μέρα ρώτησε τον ήλιο, αν είδε την πεταλούδα. Εκείνος της είπε πως υπάρχουν χιλιάδες πεταλούδες στο κόσμο. Η Λαμπρή έφυγε λυπημένη.

Μετά πέρασε από μία λίμνη. Εκεί άκουσε τις φωνές των παιδιών και αναρωτήθηκε: «πως φωνάζουν αυτά τα πλάσματα;».

Είδε την πεταλούδα να την πιάνει ένα παιδί. Η Λαμπρή πήρε της λίμνης το νερό και πιτσιλούσε τα παιδιά. Τότε η πεταλούδα γλίστρησε από τα χέρια του παιδιού και πέταξε μακριά.

Η Λαμπρή συνάντησε μια μέρα την πεταλούδα και τις είπε αν θέλει να ταξιδέψουν μαζί. Η πεταλούδα δέχτηκε και άρχισαν να πετούν μαζί.

Η πεταλούδα όμως έτρεχε πιο γρήγορα από την λαμπρή. Δεν μπορούσαν να συνεχίσουν το ταξίδι μαζί.

Ξαφνικά εμφανίστηκε μια άλλη πασχαλίτσα, ο Λάμπης.

Τότε έγιναν αγαπημένοι φίλοι και άρχισαν να πετούν μαζί.

Δανάη Σιώζιου- Κώνστα Γ/1

Η ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΜΟΥ ΠΑΡΑΛΙΑ

Κάθε καλοκαίρι με τον μπαμπά μου, τη μαμά μου και τις αδερφές μου πάμε στο Καστρί. Έχει πολλά μαγαζιά στα οποία μπορείς να απολαύσεις το χυμό σου δίπλα στη θάλασσα, εμείς επιλέγουμε πάντα το τελευταίο.

Εκεί η θάλασσα ενώνεται με μια λίμνη που έχει καβούρια και ψάρια. Η άμμος είναι χρυσή και μόλις πατάς τα πόδια σου καίγεσαι πολύ! Η θάλασσα είναι ζεστή και το χρώμα της είναι μπλε ανοιχτό. Είναι τόσο ρηχή που μόλις κάνεις μια βουτιά βλέπεις πολλά κοχύλια και ψάρια μεγάλα και μικρά. Όταν κάνω βουτιές φτάνω μέχρι την βάρκα του θείου μου του Χρήστου και με πηγαίνει βόλτες και ψαρεύουμε μαζί.

Στο Καστρί υπάρχουν πολλές βάρκες και οι άνθρωποι είναι ευγενικοί και φιλόξενοι γι' αυτό αν τους ζητήσεις σίγουρα θα σε πάνε μια βόλτα με τη βάρκα τους. Αυτή η παραλία είναι πάρα πολύ κοντά στην πόλη μας, αξίζει λοιπόν να την επισκεφτείτε όλοι το καλοκαίρι!

Κώστας Παπάς Γ/2

ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΤΑΞΙΔΙΩΤΕΣ ΑΝΕΒΑΙΝΟΥΝ ΤΟ ΒΟΥΝΟ

Σαν έφτασαν σε μια ράχη ο κρύος αέρας τους καλωσόρισε. Τα ζώα του βουνού τους καλωσόρισαν κι αυτά.

Οι βράχοι ήταν θεόρατοι και οι γκρεμοί ήταν φυτεμένοι με πουρνάρια και κουμαριές. Οι βράχοι και οι λόφοι μαζί σχημάτιζαν το βουνό και ο δρόμος ανέβαινε με στροφές. Ένας τους φώναξε: << Γεια σας, ψηλά βουνά! >>.

Κωνσταντίνος Ζαρογιάννης Γ/1

ΜΙΑ ΑΣΤΕΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

Στις αθλητικές επιδείξεις στο τέλος της σχολικής χρονιάς έγιναν αγώνες σκυταλοδρομίας. Τότε έγινε κάτι πολύ ασυνήθιστο.

Το σκυλάκι του Λευτέρη μπήκε στα πόδια του και τον έριξε κάτω. Του πήρε τη σκυτάλη και άρχισε να τρέχει προς τη γραμμή τερματισμού. Το σκυλάκι τους προσπέρασε όλους και βγήκε νικητής.

Όλοι άρχισαν να χειροκροτούν και να γελάνε.

Φωτεινή Ζιώγα Γ/2

Θα σου πω μια ιστορία...

Ο ΧΙΟΝΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ

Ήταν μια χειμωνιάτικη μέρα. Το χιόνι έπεφτε απαλά στη μικρή πόλη. Τα παιδιά είχαν πολλή όρεξη για παιχνίδι κι έτσι αποφάσισαν να φτιάξουν έναν χιονάνθρωπο. Ξαφνικά τα παιδιά είδαν τον φίλο τους τον Μιχάλη να έρχεται κοντά τους. Ο Μιχάλης ήταν ένα πολύ καλό παιδί και πολύ έξυπνος μαθητής και του ζήτησαν να τους βοηθήσει.

Ο Μιχάλης τότε τους είπε:

- Παιδιά χθες την Κυριακή πήγα σε μια σπηλιά και βρήκα ένα μαγικό αστέρι και δεν ξέρω τι ευχή να κάνω. Αν θέλετε κάντε εσείς την ευχή που θέλετε, τουλάχιστον την χρειάζεστε περισσότερο.

- Ευχαριστούμε Μιχάλη, όποτε μας χρειαστείς θα είμαστε στην διάθεσή σου.

Ο Μιχάλης τους έδωσε το αστέρι και τους αποχαιρέτησε.

- Παιδιά κάντε την ευχή γρήγορα και εγώ θα ετοιμάσω ένα ιδιαίτερο πάρτυ για τον ξεχωριστό φίλο μας που θα έρθει σε λίγα λεπτά.

- «Αστέρι φωτεινό αστέρι λαμπερό κάνε τον χιονάνθρωπο μας να γίνει ένα αγόρι πολύ ξεχωριστό».

- Δεν πέτυχε χαζούλα, άσε με να το κάνω εγώ.

- «Αστέρι φετινό αστέρι λαμπερό κάνε τον χιονάνθρωπο μας να γίνει ένα αγόρι πολύ ξεχωριστό».

-Ούτε κι από σένα πέτυχε χαζούλη, νομίζεις ότι είσαι πιο έξυπνος από μένα. Είμαι μεγαλύτερη, δεν το καταλαβαίνεις;

- Ας μην μαλώσουμε αδελφούλα, πάμε σπίτι να το πούμε στον αδελφό μας τον Φανούλη.

-Ελπίζω να μην έχει κάνει πολλά, ας βιαστούμε.

Τα παιδιά όμως άργησαν, ο αδελφός τους είχε βάλει χυμούς στα τραπέζια, είχε φουσκοήσει μπαλόνια, κρέμασε διακοσμητικά, είχε αγοράσει ακόμα και σερπαντίνες να πετάξουν μέσα στο σπίτι. Τα παιδιά άργησαν πολύ.

-Τι έγινε;. Πού είναι ο Τουρτούρης;

-Δεν έγινε τίποτα. Ο Τουρτούρης είναι ακόμα χιονάνθρωπος.

-Δοκιμάσαμε και οι δυο, αλλά μάταια, δεν έγινε τίποτα.

-Τι θα κάνουμε τώρα με όλα αυτά που έφτιαξα;

-Μπορεί να καλέσουμε τους φίλους μας να κάνουμε άλλο πάρτυ.

-Ας περιμένουμε να έρθει το πρωί.

Ξαφνικά ξημέρωσε, ξαφνικά χτυ-

πάει το κουδούνι. Τα τρία αδέρφια ανοίγουν την πόρτα.

-Παιδιά είναι ο Τουρτούρης!

Τότε ένα σύννεφο κάλυψε τον Τουρτούρη.

-Γεια σας, με λένε Τουρτούρη.

-Τουρτούρη,εσύ είσαι, ο αγαπημένος μας χιονάνθρωπος!

-Ναι εγώ είμαι. Έγινε ένα αγόρι, όπως ευχηθήκατε.

-Πέρνα μέσα, σου έχουμε ετοιμάσει ένα πάρτυ.

Τα παιδιά και ο Τουρτούρης,έκαναν πάρτυ και πέρασαν ένα αξέχαστο βράδυ.

Βαρβάρα Θωμά Γ/2

ΧΙΟΝΙ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ ΜΑΣ

Όταν χιόνιζε ήταν πολύ ωραία .

Τα σχολεία ήταν κλειστά και όλα τα παιδιά βγή-

καν έξω στο χιόνι για να παίξουν χιονόλεμο.

Μερικά παιδιά όπως κι εγώ πήγαμε

στην πλατεία της Νεάπολης για να παίξουμε με το χιόνι. Εκεί φτιάξαμε και έναν ωραίο χιονάνθρωπο.

Μετά από περίπου 10 ημέρες σπαμάτησε το χιόνι.

Θάνος Γουλούλης Γ/1

ΚΑΝΕΙ ΠΟΛΥ ΚΡΥΟ ΣΗΜΕΡΑ!

Θανούλης: Κάνει πολύ κρύο σήμερα.

-Μαριάννα: Κοίτα Θανούλη η ανάσα μου γίνεται αχνός.

-Θανούλης: Πρόσεχε Μαριάννα ο Φανούλης θα σου πετάξει μια χούφτα χιόνι!

-Μαριάννα: Σταμάτα Φανούλη, πάγωσα.

-Μάρκος: Γεια σας παιδιά, είμαι ο πρίγκιπας Μάρκος.

-Μαριάννα: Γεια σου Μάρκο.

-Φανούλης: Μάρκο θέλεις να φτιάξουμε ένα χιονάνθρωπο;

-Μάρκος: Ναι θέλω πολύ να φτιάξουμε χιονάνθρωπο.

-Μαριάννα: Μπορώ να βοηθήσω κι εγώ;

-Μάρκος: Μα φυσικά.

-Μαριάννα: Ξεκινάμε;

-Μάρκος: Ναι.

-Μαριάννα: Ουφ! Το τελειώσαμε.

-Μάρκος: πώς θα το ονομάσουμε;

-Θανούλης: Τι λέτε να το ονομάσουμε Τουρτούρι;

-Μάρκος: Συμφωνώ.

-Μαριάννα: Κι εγώ. Μάρκο θα σου άρεσε αν ο Τουρτούρι δεν είναι χιονάνθρωπος και είναι άνθρωπος;

-Μάρκος: Ναι, θα ήθελα πολύ.

Περιμένετε μισό λεπτό.

-Μαριάννα: Που πας;

-Μάρκος: Νομίζω πως στο αυτοκίνητό μου έχω ένα βιβλίο με μαγικά.

-Μαριάννα: Μπορείς να το φέρεις;

-Μάρκος: Ναι. Να το Μαριάννα, το βρήκα. Πώς να μεταμορφώσετε ένα χιονάνθρωπο σε άνθρωπο!

-Μαριάννα: Κάντε όλοι πίσω τώρα, ο Μάρκος λέει το ξόρκι!

-Μάρκος: <<Μπέτι μαρς Μπέτι γκούη Μπέτι κλαμψ γούη που τα.>>

-Μαριάννα: Μάρκο τα κατάφερες! Ο Τουρτούρι έγινε άνθρωπος!

-Τουρτούρι: Ευχαριστώ παιδιά!

-Παιδιά: Δεν κάνει τίποτα.

-Μαριάννα: Τώρα εμείς οι πέντε θα μείνουμε για πάντα φίλοι!

-Παιδιά: Ναι!!!!!!!

Μαριάντα Κωστούλα Γ/2

ΜΙΑ ΚΑΛΤΣΑ ΠΟΥ ΕΙΧΕ ΟΝΕΙΡΑ

Μία φορά κι έναν καιρό ήταν μία κάλτσα που είχε πολλά όνειρα.

Μερικές φορές ονειρευόταν να την φορούσε ένας σοβαρός καπετάνιος. Άλλες φορές ονειρευόταν να την φορούσε

μία πριγκίπισσα σε ένα τεράστιο παλάτι, επίσης ονειρευόταν να την φορούσε ένας δυνατός και γενναίος στρατιώτης, οπλισμένος πάντα με πολλά όπλα. Ανώφελα όμως όλα αυτά τα όνειρα, όσα κι αν την έβλεπαν μόνη, τόσο πιο πολύ ήταν πιο λυπημένη, όλοι είχαν τα μάτια τους πάνω της και νόμιζε ότι όλοι ήθελαν να την αγοράσουν. Αλλά πάντα όλοι κοιτούσαν άλλες χρωματιστές κάλτσες και μεγάλα και τεράστια παιχνίδια.

Την επόμενη μέρα πέρασε μέσα στο μαγαζί ένα παιδί μαζί με την μαμά του. Όταν το παιδί είδε την καταγάληνη κάλτσα, τότε ήθελε να την αγοράσει. Η κάλτσα χαιρόταν πια τόσο πολύ που την είχαν αγοράσει.

Δανάη Σιώζιου- Κώνστα Γ/1

Βαγγέλης Μητακίδης Γ/2

ταξιδεύοντας...

ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΣΤΟ ΑΤΤΙΚΟ ΠΑΡΚΟ

Μια μέρα ξεκίνησα να πάω εκδρομή στο Αττικό πάρκο της Αθήνας. Ήταν ένας τεράστιος χώρος, με πολλών ειδών ζώα. Ένα από τα πολλά ζώα που με έκανε εντύπωση, ήταν ο Λαιμούριος, ένα είδος μαϊμούς.

Πριν μπω στο χώρο που τα φιλοξενούσε, μου είπαν οι υπεύθυνοι του πάρκου να είμαι ιδιαίτερα προσεκτική. Έπρεπε να κλείσω καλά την πόρτα, αλλιώς υπήρχε φόβος να φύγουν. Επίσης σε περίπτωση που κρατούσες κάτι στα χέρια σου και έτρωγες, σου το έπαιρναν χωρίς δεύτερη σκέψη. Στα ερπετά δεν έκανα καν τον κόπο να πάω. Δυστυχώς είναι κάτι που μου φέρνει ανατριχίλα. Στο αριστερό μέρος του πάρκου, ήταν το μέρος όπου φυλάσσονταν τα λιοντάρια. Τα έβλεπες μέσα από τεράστια τζάμια. Όταν νευριάζαν σηκώνονταν στα πίσω τους πόδια και γρατσουνούσαν τα τζάμια. Λίγο πιο κάτω ήταν οι λύκοι. Δυσκολεύτηκα λιγάκι να τους βρω, γιατί είχε πολύ κρύο και είχαν ξαπλώσει και οι τρεις μαζί για να ζεσταθούν.

Τους χιμπατζήδες τους είχαν σε κλειστό χώρο με θέρμανση. Την ώρα που περνούσα από εκεί, ένα μικρό βοηθούσε τον πατέρα του να φτιάξει ένα κρεβάτι από άχυρα και ξύλα. Πρώτη φορά στη ζωή μου είδα και τόσο μεγάλες χελώνες. Τεράστιες ήταν. Υπήρχαν παπαγάλοι από όλο τον κόσμο και σε ότι χρώμα μπορεί κανείς να φανταστεί. Ένας μάλιστα επαναλάμβανε ότι έλεγες. Αφού γύρισα όλο το πάρκο, αποφάσισα να δω και την παράσταση με τα δελφίνια. Δεν έχω ξαναδεί τέτοιο θέαμα. Ήταν τόσο όμορφα και τόσο έξυπνα. Έκαναν κωλοτούμπες στον αέρα, τσουλούσαν στην άκρη της πισίνας, χαιρετούσαν τον κόσμο. Άξιζε να το δει κανείς. Την εκδρομή αυτή θα τη θυμάμαι για πάντα.

Εάν σας δοθεί ποτέ η ευκαιρία, θα σας πρότεινα να επισκεφτείτε το ζωολογικό κήπο. Όχι μόνο για να δείτε τα εκατοντάδες ζώα που υπάρχουν, αλλά γιατί είμαι σίγουρη ότι θα μάθετε πολλά πράγματα για τα διάφορα ζώα του πλανήτη μας.

Κωνσταντίνα Λάλου Γ/2

ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΜΟΥ ΣΤΗ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Η Μυτιλήνη είναι νησί, βρίσκεται στην Ελλάδα. Είναι πρωτεύουσα του νομού της Λέσβου και έχει 27.247 κατοίκους.

Είναι απλωμένη αμφιθεατρικά σε 7 λόφους με το φρούριό της να ξεχωρίζει από μακριά. Το αρχαίο θέατρο βρίσκεται σε ένα λόφο με πεύκα, της Αγίας Κυριακής και είναι το μεγαλύτερο θέατρο της αρχαιότητας. Επίσης η πόλη έχει πολλά μουσεία που μπορεί κανείς να επισκεφθεί. Πολύ γνωστό είναι το μουσείο του Θεόφιλου που ήταν ζωγράφος. Έχει πολύ ωραίες παραλίες που το καλοκαίρι μαζεύουν πάρα πολύ κόσμο.

Το μέρος όμως που πήγα με τους γονείς μου, μου άρεσε η εκκλησία του Αγίου Ραφαήλ. Είναι πολύ μεγάλη και μέσα βρίσκεται ο τάφος του Αγίου με τα κόκαλά του. Μια άλλη πολύ ωραία εκκλησία ήταν του Ταξιάρχη, του Αρχάγγελου Μιχαήλ. Η εικόνα του είναι φτιαγμένη με χρώμα και αίμα.

Πιστεύω πως η Μυτιλήνη είναι ένα πολύ όμορφο νησί για να το επισκεφθεί κανείς. Εγώ θα ήθελα να ξανά πάω εκεί γιατί είχα περάσει πολύ ωραία!

Ραφαηλία Λαμογιάννη Γ/2

ΑΛΒΑΝΙΑ

Η Αλβανία έχει πολύ ωραίες παραθαλάσσιες περιοχές: Σαράντα, Λούσια, Σενγίνη, Ντούρες. Οι άνθρωποι ασχολούνται με την κτηνοτροφία και τη γεργία. Στα σχολεία τα κορίτσια φορούν μαύρες ποδιές με άσπρο γιακά και οι τάξεις του δημοτικού σταματάνε στην ένατη τάξη.

ΑΛΒΑΝΙΚΟΣ ΓΑΜΟΣ

Στην Αλβανία οι γάμοι γίνονται αλλιώς. Μια εβδομάδα πριν το γάμο η νύφη πηγαίνει στους δικούς της. Τις υπόλοιπες μέρες η νύφη πηγαίνει με την πεθερά της, την κουνιάδα και τα παρανυφάκια για να διαλέξουν φορέματα.

Μια μέρα πριν το γάμο ο αδερφός του γαμπρού ή ο ίδιος πηγαίνει το

αμάξι για να το στολίσουν και άμα δεν έχουν αμάξι νοικιάζουν ένα μαζί με τον οδηγό, που θα τους πάει στο εστιατόριο όπου θα γίνει το γλέντι. Όταν χορεύουν η νύφη και ο γαμπρός καίνε ένα μαντίλι για να κάψει τον καιρό που δεν είχαν γνωριστεί. Λίγο πριν το τέλος του γάμου κόβουν την τούρτα.

Ντανιέλα Κασάπι Γ/2

Ορέστης Ζάτσε ΣΤ/1

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ

Μία μέρα, μια ομάδα παιδιών αποφάσισε να πάει εκδρομή στο βουνό. Είχαν πάρει μαζί τους τρόφιμα, ρούχα και μπαστούνια.

Η μέρα ήταν ηλιόλουστη. Όλοι τους ήταν χαρούμενοι και απολάμβαναν την φύση στο βουνό.

Ξαφνικά, άρχισαν να μαζεύονται πολλά σύννεφα στον ουρανό, ο αέρας δυνάμωνε και η βροχή έπεφτε καταρρακτώδης. Επίσης, μικροί χείμαρροι άρχισαν να δημιουργούνται από το νερό, ενώ ταυτόχρονα άρχισαν να πέφτουν και κεραυνοί.

Τα παιδιά άρχισαν να ανησυχούν, ενώ μερικά έκλαιγαν και φοβόταν πολύ. Τότε ένα παιδί, το μεγαλύτερο, ανέλαβε τον ρόλο του αρχηγού. Τους είπε να ηρεμήσουν και να είναι ψύχραιμοι. Επίσης, τους είπε να ακολουθήσουν τις οδηγίες του και όλα θα πάνε καλά.

Έτσι, τα παιδιά σχημάτισαν μια αλυσίδα και βοηθώντας ο ένας τον άλλο κατάφεραν να βρουν το μονοπάτι και να επιστρέψουν στα σπίτια τους.

Στο τέλος όλοι τους ήταν ικανοποιημένοι και κατάλαβαν πόσο σημαντικό είναι να συνεργαζόμαστε μέσα σε μια ομάδα.

Δημήτρης Μπάλλας Γ/2

Μαρία Λελεϊτζόγλου Γ/2

μυθολογία και πραγματικότητα...

Η ΘΥΣΙΑ ΤΗΣ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ

Ο Πάρης δημιούργησε μεγάλη αναστάτωση στην Ελλάδα ,γιατί έκλειψε την ωραία Ελένη . Όλοι οι Αχαιοί στρατιώτες μαζεύτηκαν στο λιμάνι της Αυλίδας αλλά άνεμος δεν φυσούσε καθόλου. Τότε ρώτησαν το μάντη Κάλχα ,γιατί έχει άπνοια .Εκείνος απάντησε ότι η θεά Άρτεμη θύμωσε με τον Αγαμέμνονα ,που σκότωσε το ιερό της ελάφι. Έπρεπε λοιπόν να θυσιάσουν την Ιφιγένεια ,την κόρη του Αγαμέμνονα, στο βωμό της θεάς .

Ο Αγαμέμνονας αρχικά αρνούταν να δεχτεί αυτό που ζητούσε η θεά. Τελικά όμως για το καλό όλων το δέχτηκε . Έτσι έστειλε μαντατοφόρους να μηνύσουν στην Ιφιγένεια να έρθει στην Αυλίδα , για να την παντρέψει δήθεν με τον Αχιλλέα.

Η Ιφιγένεια γεμάτη χαρά για την «τύχη της» έφτασε στην Αυλίδα με τη μητέρα της την Κλυταιμνήστρα . Εκεί βρήκαν τον Αγαμέμνονα ,που γεμάτος στεναχώρια , τους ανακοίνωσε την αλήθεια , ότι δηλαδή η Ιφιγένεια πρέπει να θυσιαστεί . Η Κλυταιμνήστρα ήταν αντίθετη με αυτό ,έκλαιγε και παρακαλούσε τον άντρα της να μην θυσιάσει το παιδί τους . Η Ιφιγένεια τελικά αποφάσισε να θυσιαστεί για το καλό της πατρίδας της .

Όμως όταν πήγαν να την θυσιάσουν και ο μάντης Κάλχας σήκωσε το μαχαίρι του ,ξαφνικά ένα πελώριο σύννεφο άρπαξε την Ιφιγένεια και την πήγε στη χώρα των Ταύρων . Εκεί υπήρχε ναός της θεάς Άρτεμης , όπου η Ιφιγένεια υπηρέτησε για χρόνια ως ιέρεια .

Από την στάση της Ιφιγένειας φαίνεται ότι αγαπάει πολύ την πατρίδα της και δεν είναι καθόλου ατομίστρια . Πάνω από όλα βάζει το καλό όλων των Αχαιών και όχι το δικό της συμφέρον. Σέβεται τους θεούς και το θέλημά τους. Ο Αγαμέμνονας βρίσκεται σε πολύ δύσκολη θέση. Μέσα στην καρδιά του παλεύουν δύο συναισθήματα. Από την μια μεριά δεν μπορούσε να προδώσει το λαό του και να μην κάνει αυτό που έπρεπε . Από την άλλη δεν μπορούσε να σκοτώσει το παιδί του, γιατί οι γονείς φροντίζουν , ώστε τα παιδιά τους να έχουν το καλύτερο . Στο τέλος αποδείχθηκε ότι είναι άξιος βασιλιάς ,γιατί προτίμησε το καλό του λαού του.

Αλήθεια πόσο καταστροφικό είναι για έναν λαό αν ο ηγέτης του βάζει πρώτα τον εαυτό του και μετά το λαό

του ... ! !!

Παναγιώτης Πιτσικούλης Γ/2

«Η ΕΙΡΗΝΗ» του Αριστοφάνη

Στην Ελλάδα τα παλιά χρόνια έγινε ένας πόλεμος ανάμεσα στους Αθηναίους και τους Σπαρτιάτες, που κράτησε είκοσι επτά (27) χρόνια . Τόσο καιρό πόλεμος άλλαξε τη ζωή όλων των ανθρώπων, με αποτέλεσμα τα ανθισμένα χωράφια και λιβάδια να είναι έρημες εκτάσεις , γιατί οι άνθρωποι πολέμουσαν και δεν είχαν χρόνο να τα φροντίζουν. Οι ναοί είχαν καταστραφεί εξαιτίας των αντίπαλων επιθέσεων και οι πόλεις με τα χωριά είχαν πολύ λίγο κόσμο ,γιατί οι περισσότεροι άνθρωποι είχαν σκοτωθεί. Οι άνθρωποι είχαν χάσει τους φίλους τους και δεν είχαν τι να κάνουν.

Ένας Αθηναίος ποιητής ο Αριστοφάνης έγραψε μία κωμωδία γι' αυτόν τον πόλεμο που λέγεται «Η Ειρήνη». Γράφει λοιπόν ο Αριστοφάνης στο έργο του:

Ο Τρυγαίος ήταν ένας Αθηναίος που πολέμησε στον τρομερό αυτό πόλεμο. Κάποια στιγμή όμως κουράστηκε να πολεμάει και σκέφτηκε ότι αρκετά κράτησε το κακό ,χρησιζόμαστε λίγο ειρήνη . Μια μέρα λοιπόν οι φίλοι του Τρυγαίου τον είδαν να φέρνει σπίτι ένα μεγάλο σκαθάρι .

-«Τι το θες το σκαθάρι, Τρυγαίε» , τον ρώτησαν.

-«Με αυτό θα κάνω παράπονα στο Δία» απάντησε ο Τρυγαίος και πριν τελειώσει τα λόγια του ανέβηκε πάνω και το σκαθάρι τον έφερε στην κορυφή του Ολύμπου πετώντας . Φτάνοντας εκεί χτύπησε την πόρτα του παλατιού των θεών και βγήκε ο Ερμής .

-«Τι κάνεις εσύ εδώ?» ρώτησε ο θεός .

-«Ψάχνω τον Δία» απάντησε ο Τρυγαίος .

-«Τον Δία ? μα ο Δίας πήγε πιο ψηλά, γιατί δεν άντεχε πια τους ήχους των όπλων» είπε ο Ερμής .

-«Τότε ποιος κατοικεί στο παλάτι των θεών ?» απόρησε ο Τρυγαίος .

-«Ο Πόλεμος ένας θεός ισχυρός σαν τον Δία» απάντησε ο Ερμής .

Και πριν προλάβουν καλά καλά να τελειώσουν το διάλογο , άνοιξε την πόρτα ένας τρομερός γίγαντας με ένα γουδί στο χέρι φωνάζοντας :

-Εδώ θα λιώσω τους ανθρώπους !!!
Ο Τρυγαίος , όταν άκουσε αυτά τα λό-

για, τρομακράτηθηκε . Αμέσως ανέβηκε πάνω στο σκαθάρι και έφερε άτομα από τη γη στον ουρανό, για να βρουν και να απελευθερώσουν την Ειρήνη . Τελικά βρήκαν την Ειρήνη σε μια σπηλιά σφραγισμένη με μια μεγάλη πέτρα . Όλοι μαζί την τράβηξαν και αμέσως από μέσα βγήκε ένα φως . Ήταν η Ειρήνη που πήγε στο παλάτι των θεών και νίκησε τον Πόλεμο . Κάτω στη γη όλοι οι άνθρωποι φώναζαν « ΖΗΤΩ Η ΕΙΡΗΝΗ !!!»

Οι μόνοι που δεν χαιρόνταν ήταν οι σπλοποιοί, οι φίλοι του πολέμου ...

Παναγιώτης Πιτσικούλης Γ/2

«Ο θυμός του Αχιλλέα»

Ο Αχιλλέας μάλωσε με τον Αγαμέμνονα για τις σκλάβες τους ποια είναι η πιο όμορφη. Όταν ο Χρύσης πήγε ικέτης στους Αχαιούς ο Αγαμέμνονας έδωσε τη σκλάβά του αλλά πήρε και τη σκλάβά του Αχιλλέα. Ο Αχιλλέας θύμωσε, μπήκε στη σκηνή του και ορκίστηκε να μην ξαναπολεμήσει. Τι λέτε άραγε να έγινε;

Γιώργος Χειμαριώτης Γ/2

παρατηρώντας το περιβάλλον...

Ο ΚΟΣΜΟΣ ΜΑΣ

Ο κόσμος που είδαν τα παιδιά στην υδρόγειο, είναι ίδιος με τον αληθινό μας κόσμο. Τα παιδιά όλου του κόσμου ξέρουν ότι η γη χωρίζεται σε πολλές χώρες. Ο κόσμος μας είναι πάρα πολύ όμορφος αλλά συμβαίνουν και μερικά θλιβερά πράγματα, όπως ότι πολλά παιδιά είναι φτωχά, παρά το γεγονός ότι υπάρχουν πάρα πολλά πράγματα. Έτσι όλες οι οικογένειες πρέπει να κάνουν αποταμίευση, και να συγκεντρώνουν τα χρήματα που θα χρειαστούν σε μια περίπτωση ανάγκης.

Τα παιδιά σε όλον τον κόσμο πηγαίνουν στο σχολείο γιατί εκεί υπάρχει η μάθηση και η πειθαρχία. Στο σχολείο μαθαίνουν τα παιδιά να διαβάζουν και να γράφουν για να μπορέσουν να σπουδάσουν και όταν μεγαλώσουν να βρουν δουλειά και να βοηθήσουν τον κόσμο να γίνει καλύτερος, για να έχουν οι επόμενες γενιές καλύτερο μέλλον. Οι προηγούμενοι άνθρωποι πάντα ετοιμάζουν κάτι καλύτερο για τους επόμενους.

Δανάη Σιώζιου- Κώνστα Γ/1

ΑΓΡΙΑ ΖΩΗ

Η άγρια ζωή είναι όλοι οι ζωντανοί οργανισμοί που δεν εξημερώνονται από τον άνθρωπο και ο φυσικός τους βιότοπος και ζωτικός τους χώρος είναι μόνο το φυσικό περιβάλλον. Τα άγρια ζώα της ελληνικής φύσης παίζουν σημαντικό ρόλο σε διάφορες βαθμίδες της τροφικής πυραμίδας και του οικοσυστήματος. Συχνά, ακόμη και σήμερα τα μεγάλα σαρκοφάγα ζώα είναι παρεξηγημένα από την κοινή γνώμη, που τα θεωρεί «επιζήμια», ενώ παράλληλα αναγνωρίζονται από την ελληνική, κοινοτική και διεθνή νομοθεσία ως σπάνια, προστατευόμενα ή υπό εξαφάνιση είδη.

Η αρκούδα, ο λύκος, το αγριόγιδο, η βίδρα, το ζαρκάδι, ο λίγκας, ο αλπικός τρίτωνας είναι μερικά από τα είδη άγριας ζωής που προστατεύονται από την ελληνική νομοθεσία και με τα

οποία ασχολείται ο ΑΡΚΤΟΥΡΟΣ.

Αθανασία Ζιάγγα - Γ/1

Εβελίνα Δουλιγέρη Γ/1

ΤΟ ΖΩΟ ΠΟΥ ΜΟΥ ΑΡΕΣΕΙ

Το ζώο που μου αρέσει και το θαυμάζω είναι το άλογο και το λένε Θάλαια.

Το χρώμα του είναι άσπρο σαν το χιόνι, έχει ψηλά πόδια σαν τα πεύκα, τρέχει γρήγορα, το χρώμα των ματιών του είναι καφέ, έχει μια μακριά και ίσια ουρά και έχει μυτερά αυτιά.

Οι συνήθειες του είναι να τρέχει στο λιβάδι, να τρώει χορτάρι και να με πάει βόλτες. Έχει ήρεμη συμπεριφορά, είναι καλόκαρδο και πολύ όμορφο. Τα αγαπώ πολύ τα άλογα και πιστεύω ότι είναι τα πιο αξιαγάπητα ζώα που υπάρχουν.

Πιο πολύ μου αρέσει να το ταΐζω στο στόμα και να κάνω βόλτες μαζί του!!!!

Δήμητρα Αραπογιάννη Γ/1

ΘΗΛΑΣΤΙΚΑ

Οι πρώτες ημέρες

Ένα χαρακτηριστικό γνώρισμα που έχουν όλα τα θηλαστικά είναι ότι τα μικρά τους τρέφονται με το μητρικό γάλα στην αρχή της ζωής τους. Τα θηλαστικά δεν φροντίζουν τα μικρά τους μόνο ταΐζοντας τα, αλλά επίσης τα πλένουν, τους μαθαίνουν να επιβιώνουν και τα προστατεύουν από τα αρπακτικά. Το επίπεδο ανάπτυξης που έχουν όταν γεννιούνται τα μικρά εξαρτάται από το κάθε είδος.

ΦΡΟΝΤΙΔΑ

Ο άνθρωπος είναι το θηλαστικό του οποίου τα νεογνά χρειάζονται τη μητρική φροντίδα περισσότερο καιρό.

Έφη Δρογγούδη Γ/1

ΤΟ ΝΕΡΟ

Το νερό για τους ανθρώπους είναι πολύτιμο.

Αν δεν πίνουμε νερό θα αρρωστήσουμε.

Πρέπει να πίνουμε τουλάχιστον 8 ποτήρια

την ημέρα για να είμαστε υγιείς.

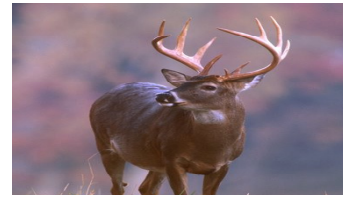
Πάνω από όλα πρέπει να μην το σπαταλάμε γιατί χωρίς νερό δεν θα υπάρχει ζωή. Μπορεί κάποτε να τελειώσει και τότε

"ΑΛΙΜΟΝΟ ΜΑΣ"

Πρέπει να το χρησιμοποιούμε με προσοχή και όσο ακριβώς έχουμε ανάγκη. Έτσι μπορούμε να βοηθήσουμε και να σώσουμε τον κόσμο μας.

Αραπογιάννη Δήμητρα Γ/1

ΤΟ ΕΛΑΦΙ

Το ελάφι είναι ζώο θηλαστικό, και μηρυκαστικό. Είναι όμορφο, λεπτόσωμο, με κοντό καστανό-χρωμο μαλακό τρίχωμα. Το κεφάλι του είναι μικρό, με ρύγχος μυτερό. Έχει μεγάλα όμορφα μάτια και λεπτά ευκίνητα πόδια. Το αρσενικό έχει στο κεφάλι του κέρατα μεγάλα με διακλαδώσεις που ανανεώνονται κάθε χρόνο.

Ζει σε πυκνά δάση ζευγαρωτά ή πολλά μαζί (αγέλες) και τρέφεται με χλόη, χόρτα ή και με τη φλούδα από τους καρπούς των μικρών δέντρων, τους οποίους επίσης καταστρέφει τρίβοντας πάνω στα κέρατά του, όταν είναι η εποχή να αλλάξει το δέρμα του.

Το ελάφι συναντάται σε πολλές παραλλαγές σε όλο τον κόσμο εκτός από την Αφρική και την Αυστραλία. Το κοινό ελάφι που το συναντάμε στα περισσότερα μέρη της Ευρώπης και της Μικράς Ασίας, έχει μήκος ως 2,30 μέτρα και ύψος ως 1,50 μέτρα και ζυγίζει ως 100 κιλά. Έχει σπάνια ευκινησία και τρέχει πολύ γρήγορα κάνοντας πηδήματα μέχρι 8 μέτρα. Ζει γύρω στα 40 με 50 χρόνια.

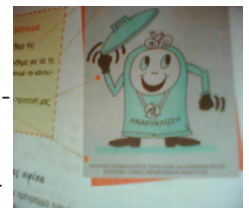
Στον τόπο μας συναντιέται στον Όλυμπο, στα βουνά της Ηπείρου και σε μερικά ορεινά μέρη της Μακεδονίας. Έχει εχθρούς όλα τα αρπακτικά ζώα και τον άνθρωπο.

Εβελίνα Δουλιγέρη Γ/1

ΤΑ ΧΑΡΤΙΑ ΑΝΑΚΥΚΛΩΝΟΝΤΑΙ

Πρέπει να συμμετέχουμε στην ανακύκλωση χαρτιού, διότι έτσι προστατεύουμε τα δάση και γενικότερα τη φύση.

Θα έχουμε καθαρότερες γειτονιές και πόλεις. Θα έχουμε περισσότερο οξυγόνο αν κόβουμε λιγότερα δέντρα.

Έφη Δρογγούδη Γ/1